

Աննա Սարգսյան

Անավարտ ավարտ

Քարե:

Քարե:

Երագունս այցի եկար, սակայն հյուրի նման՝ օտար...

Լու՞ն էի:

Լռելու չափ սակավախոս, սառն էիր անչափ...

Դու՞ էլ:

Իսկ ես... Չերնությունս վանդակել էի, որ չլինի, թե անցյալի կարոտն անգութ կրկին հասնի ցամաքած ափ...

Չուր էր...

Երա՞զն այդ խենթ, սպասված, թե՞ վանդակը պարտադրաբար..

Չերնությունը, խենթ անցյալը գու՛ր կորցրեցինք, հիմարաբար...

Մնաս բարով...

Էլ չեմ կարող...

Դիլիջան

22.07.2024թ.